



ไก่อบหินหนืด

แถวลำดับ - เกรียน

ผู้เสนอโดย: คำคมบนเตียงนุ่มๆ ตอนแปดโมง

ลิขิตแห่งตำนานไก่อ่เหลี่ยม ลาวา แลคนดอันกล้า

ณ ดินแดนซึ่งได้ชื่อว่า “ครอสซาเรีย” นั้น มีขัอมรหนึ่งเคยรุ่งเรืองนักในแวดวงไก่อ่ได้ชื่อว่า “ไก่อ่า พี่มาแล้ว” ก่อตั้งโดยชายผู้มีฝีมืออันเฉียบขาดในการฝึกไก่อ่ นามว่า “เซย์โฮ” ครานั้นใครก็เกรงเกลียดกลัว เมื่อเขาเดินเข้าสนาม ไก่อ่ที่เขาแต่งฝึกจกหาญกล้ากว่าใคร ล้มคู่ต่อสู้ันมิถ้วน

“ข้าไม่เคยแพ้!” เขามักกล่าวพลางยืนกลางลานประลอง จนไก่อ่ลิว่อนในลมราวหมู่เทพอารักษ์ไบบีน

แต่ว่าสนั่นแปรเปลี่ยน บรืวารทลายหน้า เงินตราลดน้อย ฟาร์มรกร้าง ไร้เลี้ยงชัน เลี้ยงแห่งอดีตเหลือเพียงเงา เซย์โฮจึงย้ายถิ่นท่ามกลางผืนผในคอกไม้ พิมพำถ้อยคำอันเศร้าใจว่า “ขัอมรจักพังพินาศทั้งเป็นแล้วหนอ... อนิจจาไก่อ่เอ๋ย ไก่อ่ของข้า”

ทว่า ชายผู้นี้ มิตั้งใจยอมแพ้ เขาจึงยังเกิดความคิดใหม่ แลเปลี่ยนสนามไก่อ่ให้กลายเป็น “ฟาร์มไก่อ่แปรรูป” ขายไก่อ่ย่าง แลไก่อ่ลูกเพื่อเลี้ยงขัอมรให้อยู่รอด

“ถ้าไก่อ่พันธุ์ ข้าจะเอาไก่อ่แดดเดียวก็ได้วะ!”

แต่การเริ่มใหม่นั้น มิใช่สิ่งง่ายดาย เขาจึงประกาศหาผู้ช่วย เลี้ยงประกาศดังกังวานทั่วทุ่ง

“ตามหาผู้กล้าผู้ใดเลี้ยงไก่อ่ได้ – มาร่วมสร้างตำนานใหม่เถิด!”

ไม่ช้าก็มีชายหนุ่มผู้หนึ่งมาปรากฏตัวตรงหน้าฟาร์ม

ชายผู้นั้นมีนามอันพิสดาร ว่า “แคนคณวยคกรวยคทวยแทน” เป็นชายหน้าใส อดีตวีรบุรุษผู้เพ่งตากงานมาได้เจ็ดวัน เจ้าผู้นี้มีใจรักในเลี้ยงหมอลำจนถึงขั้นพก “แคน” เครื่องดนตรีอีสานติดตัวตลอดเวลา

แคนๆ ยืนตรงหน้าคอกไก่อ่ แล้วเอ่ยวาจาแน่วแน่ว่า

“ขอรับเกิดพี่ ข้าอยากทำงานในฟาร์ม ข้าดูแลไก่อ่ได้ แลยังเป่าแคนกล่อมพวกมันให้เคลิ้มได้ด้วย!”

เซย์โฮเลิกคิ้ว

“เป่าแคน... แล้วไก่อ่มันจะรู้เรื่องอะไร?”

แคนๆ ไม่ตอบ แต่ยกแขนขึ้นแนบปาก
เสียงแคนบรรเลงออกมาท่ามกลางอาทิตย์อัสดง

ครั้นเสียงแคนดังสะท้อนสายลมในยามสนธยา เหล่าไกในฟาร์มก็บังเกิดอาการสั่นไหว
เนื้อหนังกลมมนเริ่มกลายเป็นสีเหลือง
หัว กลางตัว ปีก และหาง บังเกิดเกล็ดมมูมราวแกะจากช่างคิด

เฮย์ไอจึงตะลึงลาน เอ่ยวาจาด้วยความฉงนว่า
"...มันไกอันใดกันเล่า?"

แคนๆ หันมาตอบหน้าระรื่น
"เสียงแคนช้า อาจปลุกพลังบางประการที่หลับใหล... พี่เอ๋ย"

เฮย์ไอจึงพยักหน้าแล้วเอ่ยถ้อยคำอันบันดาลตำนาน:
"เชื่อนี้มันมีใช้ไก่อีกต่อไป แต่มันคือ... ไก่จ้อ!"

นับแต่วันนั้น ไก่จ้อพันธุ์ใหม่จึงถือกำเนิด
และมันมีมีเพียงการกลายรูปเท่านั้น
มันกลายเป็น "ทรัพยากร" อันล้ำค่ายิ่ง

"นี่แหละ... พลังแห่งไก่แปลงร่าง!" เฮย์ไอประกาศก้อง

เฮย์ไอจึงเริ่มขยายฟาร์ม สร้างโรงงานเพื่อผลิตไก่อย่างระดับตำนาน
เขาจึงไปว่าจ้าง "ซี" ช่างวิศวกรรมผู้ยิ่งยงเหนือใคร

"ข้าปรารถนาโรงงาน ขนาด ๕C คุณ ๕C และบรรจูลาวาไว้ภายใน!"
โดยจกกำหนดให้ ๕C คือ แกวและ ๕C คือหลัก

เฮย์ไอกล่าวหน้าตาจริงจัง
ซี ถึงกับเบิกเนตร "เอาจริงฤ? ต้องขุดลาวาจากดินแดน ๕Cether เทียบหนา!"

เฮย์ไอกล่าวเสียงกร้าว
"ใช่แล้ว! ข้าเอาจริง ลาวานี้และย่างไกให้ลูกได้ตั้งใจ!"

ด้วยความรักดี ซี จึงออกเดินทางไปยัง ๕Cether กลับมาพร้อมลาวานับไม่ถ้วน
โรงงานจึงต้องแบ่งเขตลาวาออกเป็น ๒ ประเภท:

- **บ่อโฆ:** ช่องหนึ่งมีลาวา แล้วในพื้นที่ ๓×๓ รอบของช่องนั้น มีลาวารวมกันอย่างน้อย ๔ จุด โดยที่ช่องนี้จักต้องเป็นลาวาด้วย
- **บ่อเล็ก:** ช่องลาวาที่มีเข้าเงื่อนไขอันใดของบ่อโฆ

เพื่อย่างไกได้ทั่วถึง เฮย์ไอยังสั่งให้ติดตั้ง Spawner ในทุกช่อง
อัตราการเกิดตั้งแต่ ๐ ถึง ๙ เป็นตัวกำหนดจำนวนไกในแต่ละรอบ

โดยค่าที่ได้จากสิ่งนี้จักถูกขนานนามว่า “โกดิบ”
และค่าของโกดิบจักหาได้จากผลรวมของโกดิบในปัจจุบันกับอัตราการเกิดของโกดิบในช่องปัจจุบัน
และกำหนดให้ค่าเริ่มต้นของโกดิบมีค่าเป็นศูนย์

ณ จุดนี้ คำถามสำคัญจึงปรากฏ...
“เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ฟาร์มนี้สามารถผลิตโกดิบได้ปริมาณเท่าใด?”

ณ บัดนั้น ชายผู้หนึ่งเดินเข้ามาอย่างสงบ เงียบ แต่เรียบคม
เขาคือ “ปาล์ม” นักคณิตศาสตร์ผู้คิดสมการเปลี่ยนแปลงโลก

ปาล์มพลิกคัมภีร์และอธิบายสูตรอันทรงพลัง:

🔥 หากลวายเป็นบ่อเล็ก:
$$\text{โกสุก} = (\text{โกดิบ} \div \text{อัตราการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียม}) + \text{โกสุก}$$

🔥 หากลวายเป็นบ่อใหญ่:
$$\text{โกสุก} = (\text{โกดิบ} \times \text{อัตราการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียม}) + \text{โกสุก}$$

หมายเหตุ: โกดิบคือผลรวมของอัตราเกิดในช่องนั้น และทันทีที่คำนวณแล้ว โกดิบจะกลายเป็นศูนย์

ชายเฝ้าฟาร์มแล้ว ยิ้มจนปากแทบฉีก
“ยอดเยี่ยม!”

จากนั้น เขายังบอกเงื่อนไขเพิ่ม
“ข้าปรารถนาให้สหายพานเดินแบบ ‘ซิกแซก’ คือ แกว่งที่หนึ่งเดินซ้ายไปขวา แกว่งถัดไปจักเดินจากขวาไปซ้าย สลับไปมา
เรื่อย ๆ จนจบ”

ปาล์มรับคำโดยไม่ลังเล
“ข้าจะเขียนเส้นทางให้เป็นตามที่ท่านบัญชา”

โรงงานพร้อม โกพร้อม ลวพร้อม
แต่... เงินทองยังไม่พร้อม

ชายเฝ้าจึงเดินทางไปพบนายทุนใหญ่ผู้มั่งคั่งแห่งโกรธสาเรีย
เขาคือ “๙๙๙K” — เจ้าของไร่ฝ้ายที่ใหญ่ที่สุดในดินแดนแห่งนี้

ครั้น ๙๙๙K อ่านแผนงานจนจบ มองเห็นโกที่เหลือ ลว และสูตรทางคณิต
เขาก็ก้มโพล่งว่า
“เฮ้ย...อะไรกันเนี่ย!?”

แต่เขาไม่ได้ปิดประตูแห่งโอกาสลง เขา تردใจแล้วกล่าวว่า
“ฟังดูเพี้ยน แต่มีใช้ว่าจะเป็นไปได้ ถ้าเจ้าทำงานได้จริง... ข้าอาจลงทุนให้”

“แต่ข้าขออย่างเดียว — จงเขียนโปรแกรมคำนวณผลผลิตมาให้ข้าดู”

เซย์ไฮ่หน้าเหี่ยวทันใด

“ข้า...ดกวิชาเขียนโปรแกรมมานั่นนาน”

แล้วเขาก็หันมาทางผู้อ่าน...

“เจ้าเอ๋ย ผู้ใดที่อ่านมาถึงบรรทัดนี้... ขอจงช่วยเขียนโปรแกรมคำนวณผลผลิตไก่ให้ข้าที่เกิด ข้าขอวิงวอน!”

ปาล์ม (ลอยมาอย่างงดงามด้วยรัศมีแห่งตรรกะ):

“หากเจ้ามาถึงตรงนี้ จงรู้เถิดว่า พี่เอาใจช่วยเจ้าเสมอ — รักนะ จีบ ๆ 💖”

ข้อมูลนำเข้า

บรรทัดที่ 1 รับจำนวนเต็มบวก n, m และ rate

บรรทัดที่ $2-n+2$ แต่ละบรรทัดมีตัวอักษร m ตัวคั่นเวยช่องว่าง 1 ช่อง แต่ละตัวอาจเป็นเลข 0 ถึง 9 หรือ \mathcal{L} ที่เป็นบ่อหินชนิด

ข้อมูลส่งออก

มี 1 บรรทัด ส่งออกมาเป็น ค่าจำนวนเต็มของ ไก่สุก

ตัวอย่าง

ข้อมูลนำเข้า Input	ข้อมูลส่งออก Output
10 6 8 4 1 8 \mathcal{L} 9 1 \mathcal{L} 5 \mathcal{L} 0 \mathcal{L} \mathcal{L} 6 5 8 0 3 6 3 2 1 \mathcal{L} 3 \mathcal{L} 0 0 2 \mathcal{L} 2 3 \mathcal{L} 6 \mathcal{L} 0 1 \mathcal{L} \mathcal{L} 4 \mathcal{L} 2 4 9 \mathcal{L} 3 4 9 7 9 4 0 1 \mathcal{L} \mathcal{L} 5 2 7 \mathcal{L} 6 8 0	133

<p>685</p> <p>328291</p> <p>252022</p> <p>658036</p> <p>321232</p> <p>002223</p> <p>262012</p> <p>242249</p> <p>234979</p>	<p>21</p>
<p>8710</p> <p>18291252</p> <p>02265803</p> <p>63212320</p> <p>02223262</p> <p>01224224</p> <p>92349794</p> <p>01225272</p>	<p>100</p>

หมายเหตุ: การทาร์เป็นการทาร์แบบปิดเซลล์